

droppen

DJUR i BIBELN

Hade Jesus husdjur?

Jag bor i en stad. De djur jag ser här är mest hundar som blir rastade och katter som sitter och tittar ut genom fönstret. Om jag hade bott i en stad eller by på Jesu tid hade det funnits många djur. Det var till och med så att djuren och människorna bodde tillsammans. Husen hade två avdelningar. Halva huset hade lite högre golv och där bodde människorna. Gick man sedan ned några trappsteg bodde alla familjens djur där! Det kunde vara åsnor, mulåsnor, oxar, getter, får och kanske till och med kameler. De var allihop vanliga husdjur som var bra att ha. Man fick mjölk från dem, av hår och ull gjorde man kläder,

djuren kunde plöja och bära tunga lass och ibland slaktade man något djur och åt köttet.

Vi tycker kanske att det skulle kännas lite konstigt att ha sådana djur inne i huset. Tänk att vakna och sträcka på sig på morgonen och så står ett får och sträcker på sig precis bredvid! Och en morgon var det första man fick se ett litet åsneföls som fötts under natten!

Människorna behövde djuren för att klara sig. De vilda djuren var de också tvungna att räkna med. De fanns precis utanför husknueten och kunde vara farliga både för människorna själva och för deras husdjur.

Hej! Jag är en amurleopard. Viste du att man kan läsa om leoparder åtta gånger i Bibeln? Det är riktigt spännande att läsa om sig själv där!
Jag undrar vad du vet om de andra djuren här? Fyra av dem nämns inte i Bibeln.
Du ska gissa vilka!
Rätt svar på nästa sida.

Att Gud bryr sig om djuren kan vi se i Bibeln. När Gud gav människorna regler att leva efter, så fick de också regler för hur de skulle behandla djuren. (Lagarna finns i Moseböckerna i början av Bibeln.)

Ibland låter Gud djur göra ovanliga saker som de normalt inte brukar eller kan göra. Det kan han göra eftersom han har skapat djuren och kan bestämma över dem. Kanske har du hört berättelsen om Daniel bland de

hungliga lejonerna och att Gud stängde munnen på dem så att de inte åt upp Daniel eller om korparna som Gud skickade med mat till Elia?

Man kan läsa mycket om djur i Bibeln, men det står inget om ifall Jesus hade några husdjur. Nästan säkert fanns det husdjur hemma hos Josef och Maria när Jesus växte upp.

Gräshoppa

Har du hört talas om Johannes Döparen? Han och Jesus var nästan precis lika gamla och de var släkt. Många tyckte nog att Johannes var lite underlig som bodde ute i den ogästvänliga öknen. Han hade enkla och annorlunda kläder också, kläder av kamelhår och ett läderbälte runt midjan – det var inga moderna kläder ens på den tiden! Och lika annorlunda som han såg ut var det han berättade!

På den tiden kom det först en härold (en utropare) när en betydelsefull person var ute och reste. "Nu kommer den mäktige landshövdingen Felix!" kunde härolden ropa ut på vägarna och i städerna. Då visste alla att Felix snart skulle komma.

Johannes Döparen fungerade på sätt och vis som en sådan härold för Jesus. Han berättade att Jesus snart skulle komma och att människor skulle förbereda sig för att träffa honom. Han förberedde människor för mötet med den viktigaste person som någonsin levat – Jesus!

Tänk om vi hade kunnat träffa Johannes Döparen där i öknen! Jag undrar om du skulle gillat middagen han bjöd på? Du hade förmodligen fått gräshoppor och vildhonung.

Låter det gott? Det var i alla fall sådant som Johannes ofta åt. (Det finns förresten de som äter gräshoppor nu för tiden också. I en del länder har man dem nästan som godis. Man fräser dem i varm matolja och sedan grillar man dem. Då smakar gräshopporna lite som salta jordnötter och det knastrar härligt när man äter dem. Kanske vore roligt att testa som fredagsmys...?)

Vet du hur en gräshoppa ser ut? Den har sex ben och är oftast fem-sex centimeter lång. Benen längst bak är lika långa som hela kroppen och de är kraftiga och bra att hoppa med. Gräshoppor kan gnida benen mot varandra och då blir det ett speciellt läte.

Det finns 10 000 olika sorters gräshoppor (men det är inte alla som är ätliga så tugga inte i dig första bästa du ser!). I Bibeln berättas det om vandringsgräshoppor som kom i stora flockar, särskilt i mars eller april månad. De kom och täckte hela marken och alla träden. De åt upp allt gräs och alla blad. Om det kom riktigt mycket gräshoppor ett år, så kunde det bli hungersnöd för både människor och djur, eftersom gräshopporna ätit upp allt grönt med sina vassa käkar. När gräshopporna kom i stora svärmar var de lätta att fånga och det hände att fattiga människor fångade och åt dem. De stekte dem eller torkade dem i solen. Torkade gräshoppor kunde man göra mjöl av.

"Stackars Johannes" har jag tänkt ibland. Att bo i öknen och behöva leva på gräshoppor och honung! Det kan inte ha varit så roligt! Men Johannes kanske inte brydde sig om det, eftersom han visste att han hade en jätteviktig uppgift. När man läser om honom och det ha sa, så märker man att för honom var det allra viktigaste att få

DJUR
i BiBELN

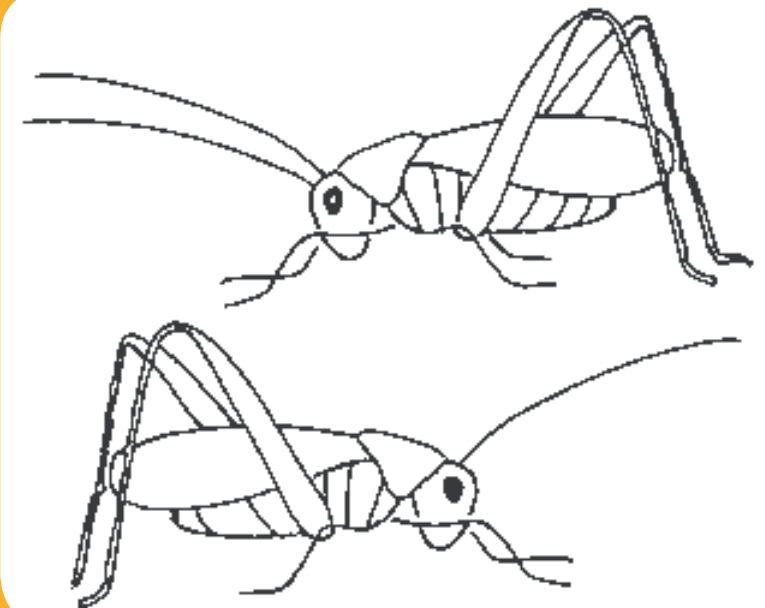

Finn fem fel!

berätta om Jesus. Maten och kläderna spelade nog inte så stor roll och det var inte viktigt för Johannes att andra skulle lägga märke till *honom*, det var Jesus som var viktig.

Johannes kan få inspirera oss. Inte i första hand till att äta gräshoppor, utan i sin iver att berätta om Jesus.

JOHANNA N S

Ätlig eller
inte ätlig, det
är frågan

Ökencharmören

Tänk dig det sötaste och mest charmerande leendet som du kan komma på. Där har du mig!

Mitt namn betyder faktiskt skönhet. Håller du inte med om att jag är läcker? Nähä, jag har hört det förut, så jag blir inte sårad. Men det är inte bara utsidan som räknas. Ibland behöver du en trygg och pålitlig figur, en som du kan lita på. Precis det är min starka sida.

Jag regerar

För att tala klarspråk: Jag är djuret som du helst vill ha med dig i en öde öken. En del kallar mig faktiskt för fyrhjulsdrifts-dödaren. Det beror på att jag är det enda djuret i världen som inte har blivit utkonkurrerat av bilen.

Inte ens hästen behövs egentligen längre. Bilen har tagit över. Men inte i öknen. Där är det fortfarande jag som regerar. Jag kan faktiskt hålla en jämn fart på 40 kilometer i timmen genom öknen. Och det är snabbare än en bil kan köra i sanddynerna. Och om du frågar mig, sitter du bekvämare mellan mina båda pucklar än i det mjukaste bilsäte.

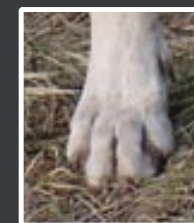
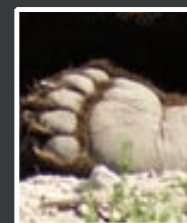
Pucklarna är faktiskt också anledningen till att jag klarar mig så bra i öknen. Alla vet ju att det i perioder med ont om mat är bra att ha lite extra fett på kroppen. Men problemet är att alla som har fett runt om på kroppen börjar svettas ganska fort. Och när man svettas så förlorar kroppen vatten. Och det är inte särskilt smart i en öken med lite vatten.

Men jag svettas aldrig. Nästan aldrig i varje fall. Det är för att fettat är samlat i mina snygga pucklar på ryggen, medan resten av kroppen är fri från fett!

Dessutom håller den tjocka pälsen, som vi kameler egentligen har (några blir klippta, stackars dem), både värme och kyla ute. Inte alla kameler har tjock päls, för kamelullen kan användas till mycket. Men i till exempel Mongoliet, hittar du faktiskt många av oss med tjock och fin päls. Snyggt om du frågar mig.

Det land som har flest kameler är Somalia.

Här är jag igen!
Känner du igen mig?
Undra om du kan känna
igen min fot?
Vem tillhör de andra?

Facit sidan 15!

En fjärdedel av världens alla kameler bor faktiskt där. Det bor ganska många människor från Somalia i Sverige, men de har inte tagit med sina kameler. Tänk på det en stund: Att många kanske har behövt resa ifrån sin kamelvän!

Specialdesignat

Men tillbaka till mig. Munnen min är kanske inte precis den som du vill pussa. Men jag har faktiskt inte särskilt stor lust att pussa dig heller. Munnen är sådan för att den ska klara att äta taggiga ökenplantor. Dessutom kan jag nämna att mina långa, tjusiga ögonfransar – och mitt tilldragande öronhår – är till för att stänga ute sanden.

Vad kan jag mer berätta om mig själv? Jag kunde ha sagt att mitt kiss är lika tjockt som sirap (man slösar inte med vatten, förstår du) och att mitt bajs fungerar utmärkt som bränsle. Men sånt talar inte en anständig kamel om, så om du frågar mig så får du inget annat svar än en fnysning. Och kanske en demonstration om du har tur.

ALF GJØSUND UR SUPERBLINK, ÖVERSÄTTNING JOHANNA N S
PUBLICERAD MED TILLSTÅND AV WWW.SUPERBLINK.NO
BARNAS MEDIKLUBB, NORGE

Jesus talar om kameler

Jesus talade om kameler ibland när han berättade om något riktigt stort. En gång när han talade strängt till dem som var ledare i Israel sa han att de "silade mygg men svalde kameler". (Matt 23:24) Det var faktiskt så att en del silade vattnet innan de drack det för att de inte skulle råka svälja några insekter, men Jesus sa att de istället hade svält hela kameler! Jesus menade att de var noga med småsaker som egentligen inte var så viktiga men de struntade i det som verkligen var viktigt i livet.

Den andra gången Jesus pratade om kameler så jämförde han med det lilla hålet på en synål, han sa att "det är lättare för en kamel att komma genom ett nålsöga än för en rik att komma in i himmelriket". Kanske för att en rik inte känner att han behöver lita på Gud?

Det är bara Gud som kan göra det omöjliga möjligt. Den enda möjliga vägen in i himmelen är att tro och lita på Jesus.

JOHANNA N S

När jag gick i sjunde klass skulle vi gå ut i skogen nära skolan och samla växter och småkryp. När vi kom tillbaks till klassrummet och tömde ut innehållet i våra påsar på bänken så var klassens busigaste kille väldigt nöjd när han hällde ut en svart slingrande orm! Vår biologilärare tog det mycket lugnare än många av eleverna. Han lyfte upp ormen och lärde oss att om man är osäker kan man se på pupillerna och på fjällen ifall det är en huggorm eller en snok som man har träffat på. Så nu *vet* jag hur man ser skillnad – men när jag hör att det prasslar i gräset så brukar jag skynda mig därifrån utan att kolla upp om det är en orm eller snok jag har träffat på! (Fegt va!?)

Tur att jag lever i Sverige där vi har ganska sparsamt med ormar. I det land där Jesus levde fanns det över trettio olika ormarter och av dem var ungefär tjugo giftiga! Det

gällde alltså att se sig för. Även i Bibeln förekommer det mycket ormar. Paulus blev en gång biten av en huggorm på ön Malta, Moses stav förvandlades med Guds hjälp till en orm, när Jesus en gång skällde på de skriftlärdade och fariséerna så kallade han dem för "huggormsyngel" och när han berättade hur en god far *inte* gör så sa han: Finns det bland er någon far som skulle ge sin son en orm när han ber om en fisk?

Redan i det tredje kapitlet i Bibeln dyker den första ormen upp. Den gången var det ingen vanlig orm utan Guds fiende djävulen som kom i en orms gestalt till de första människorna. Han frestade dem och fick dem att göra tvärtemot det Gud sagt till dem. Ondskan kom in i världen då och hela tillvaron på jorden förändrades på en gång för Adam och Eva - men också för alla människor som lever efter dem. Meddetsamma efter att det hänt

berättade Gud att situationen ändå inte var helt hopplös utan att Jesus en dag skulle födas och besegra det onda.

Allra flest ormar samlade på ett ställe finns i Fjärde mosebok (21:4-9). Ännu en gång hade Israels folk klagat och sagt att de hellre skulle vilja vara i Egypten än på väg till landet som Gud ville ge dem. Som straff kom en massa giftiga ormar och människor dog av ormbetten. Folket bad om förlåtelse och Gud berättade för Mose hur han skulle göra för att rädda dem. Mose fick tillverka en orm av koppar och sätta upp den på en trästolpe. Alla som tittade på ormen blev räddade. (Kanske har du sett en bild av en orm snurrad runt en stav på till exempel en ambulans eller ett apotek? De hör ihop med kopparormen som räddade liv i öknen.)

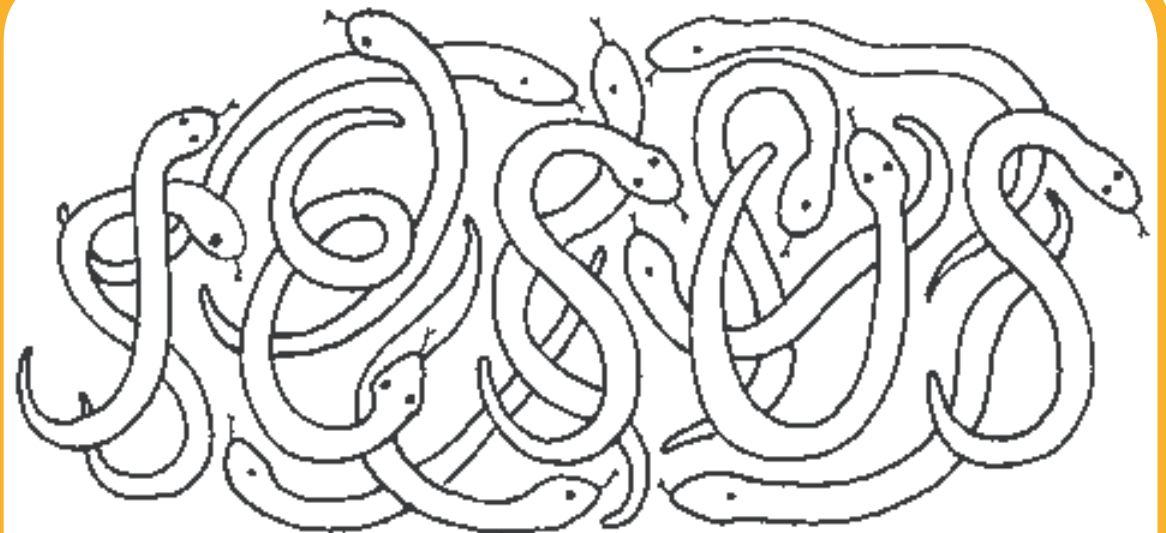
Den natten då Nikodemus kom smygande för att prata med Jesus så påminde Jesus honom om händelsen med kopparormen. Han sa att precis som Mose upphöjde ormen

DJUR i BiBELN

i öknen så måste Jesus bli upphöjd för att alla som tror på honom ska ha evigt liv. Jesus pratade om sin död då han skulle hängas upp på ett kors. Hans död och uppståndelse var en seger över det onda och ger evigt liv till alla som tror på honom. Förmodligen förstod Nikodemus inte alls vad Jesus menade när han lyssnade den natten, men kanske stod han nära korset och såg och förstod att Jesus var Guds son som hängde på korset för att ge världen liv. Vad var det annars som gjorde honom så modig att han vågade vara med och begrava Jesus?

JOHANNA N S

Orm-pysse!

I öknen kom det ormar in bland Israels folk. Hur många ormar hittar du här? Räkna! Mose gjorde då en orm av koppar och de som såg på den blev räddade och fick leva. Vem är vår räddning och vår "kopparorm"? Färglägg alla de ormar som har **två** ögon så får du se.

Uggla

Om du känner dig riktigt ensam någon gång skulle du kunna säga: *Jag är lik en pelikan i öknen, jag är som en uggla bland ruiner.* Så sa i alla fall en sångförfattare i Bibeln. Efter som pelikaner är duktiga simmare och gärna fångar fiskar så är en öken en väldigt ensam plats för en pelikan! Däremot kan man säkert hitta en del ugglor som bor bland ruiner.

Ökenberguv, hornuggla, kattuggla och tornuggla var alla vanliga i Israel. Många ugglor har extremt bra syn och de jagar nattetid och sover under dagen. Det finns en som aldrig sover utan alltid vakar över oss, både natt och dag. Jag tror att du vet vem... Gud!

Vilka hör ihop?

Ibland tar vi djur som exempel och säger att någon är listig som en räv eller klok som en uggla. I Bibeln finns det också jämförelser med djur. Om du är klok som en uggla kan du nog kombinera ihop djuren här med rätt egenskaper. Försök gärna hitta bibelstället som passar också!

oskyldig som

ett lejon

stark som

en duva

ha tålamod som

ett lamm

flitig som

en orm

modig som

en häst

klok som

en myra

Matteus 10:16

Job 39:22

Ordspråksboken 6:6

Matteus 10:16

2 Samuelsboken 17:10

Jesaja 53:7

Är du klok
som en uggla?

Fiskar

Det fanns gott om fisk i landet där Jesus levde. Man fiskade i sjöar och floder och i Medelhavet. Vi kan läsa i Bibeln om när Jona slukades av en fisk, att Petrus hittade ett mynt i gapet på en fisk (att betala tempelskatt med) och om en pojke som hade två fiskar i sin matsäck – men aldrig vilken sorts fisk det var. Däremot vet vi namnet på några fiskare; Petrus, Andreas, Jakob och Johannes. Att vara fiskare var både slitsamt och farligt. På grund av bergen runt Gennesarets sjö kunde det snabbt blåsa upp och bli farliga oväder på sjön. En fiskare behövde vara stark och modig, han behövde både ha tålamod och kunna fatta snabba beslut, och han måste vara bra

på att samarbeta med andra. Allt det var nog bra att kunna när de senare blev lärjungar till Jesus!

Fisk heter *ichtys* på grekiska. Det var en fisk som var den symbol som de första kristna använde – inte kors så som vi ofta har nu. Om man tar begynnelsebokstäverna i *Jesus Kristus, Guds son, frälsare* (på grekiska: *Iesous Christos Theou (H)lios Soter*) så bildar de nämligen ordet ICHTYS. I tider när det var farligt att vara kristen så var fisken ett hemligt tecken som bara de kristna kände till. Du kanske har sett bilar i Sverige som också åker omkring med ett sådant hemligt tecken?

JOHANNA N S

Hemlig skrift

Så här kan du skriva hemliga meddelanden! Papperet ser ut som ett vitt papper och bara en kompis som vet vad man ska göra får fram den hemliga skriften.

Med stearinljus

Skriv med ett stearinljus (eller en ljusstump) på ett vitt papper. Tryck ganska hårt.

För att få fram skriften ska mottagaren strö på lite kakao på papperet och skaka runt. Nu syns texten!

Med citron

Pressa ur saften ur en citron. Med en pensel kan du skriva med citronsaften på ett vitt pap-

per. Enklast är att skriva med en liten pensel. (Man kan skriva med baksidan av en tändsticka också men då måste man doppa ofta.)

Låt sedan torka.

För att få fram skriften ska mottagaren stryka på baksidan av papperet med ett strykjärn en stund eller lägga papperet på ett galler i ugnen i 175 grader i ungefär 5 minuter.

Tänk på att du kan behöva hjälp av en vuxen för att använda ugn eller strykjärn!

DJUR i BiBELN

Alla som har läst om Nalle Puh minns nog vad som är hans favoritmat. Honung förstås. Men vad äter åsnan lor? Tistlar! Åsnor äter faktiskt tistlar, gräs, hö och taggiga kvistar. Eftersom de är nöjda med så lite, kunde vanliga människor på Bibelns tid ha åsnor som husdjur även om de var fattiga. Åsnorna orkade mycket. De användes till att rida på, som dragdjur och som packdjur då de bar tunga lass. Gud låter ibland åsnor göra viktiga saker eller väldigt ovanliga saker, det kan man läsa om i Bibeln.

 Bileam hade en helt vanlig åsna. Men en dag var Bileam på väg att göra något riktigt dumt. När Gud inte kunde stoppa honom på något annat sätt, gjorde Gud så att Bileams gamla vanliga åsna plötsligt talade till honom, precis som en människa! Men det hände bara den enda gången. (4 Mosebok 22)

 På vägen mellan Jerusalem och Jeriko gick en vanlig åsna. Vägen var ganska besvärlig och med packning och en vuxen man på ryggen

blev det ännu tyngre och svårare. Åsnan kände plötsligt att det luktade blod – det känner nämligen djur med sina känsliga nosar. De såg snart att det låg en slagen, blödande man i vägkanten. Mannen på åsneryggen tog hand om den stackars mannen och lyfte upp honom på åsnans rygg. Så fick åsnan fungera som ambulans och bära den slagne ända till ett vårdshus. Där kunde han bli omskött och frisk igen. Vilken tur att åsnan orkade bära honom hela vägen, annars hade det nog inte gått. (Lukasevangeliet 10:25-37)

 En annan åsna stod som vanligt bunden ute på gatan. Men då kom ett par av Jesus lärjungar och hämtade den och Jesus red på den in i Jerusalem. Jesus blev mottagen som en kung och vägen var full av människor som sjöng och ropade. För att göra det fint lade de kvistar och kläder på vägen där Jesus red fram. Och fram över kvistarna och kläderna – mitt i festen – traskade en helt vanlig åsna!

När Jesus skickade iväg lärjungarna för att hämta åsnan sa han att de skulle hälsa att:

Jag är inte kräsen med maten

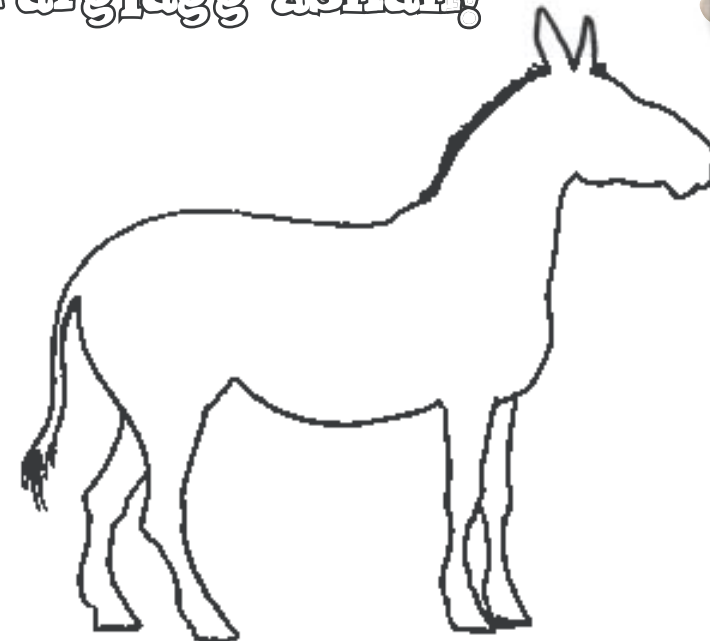
Herren behöver den. Åsnan var faktiskt den enda varelse som Jesus sa att han behövde! (Matteusevangeliet 21:1-11) Vi tror kanske att man måste vara väldigt duktig eller speciell för att bli älskad och använd av Gud, men så är det inte – varken med åsnor eller människor.

Det märkvärdiga med åsnor är att det inte är något märkvärdigt alls. När åsnor gör det som de brukar göra får de vara med om viktiga saker. De kan få vara någon till stor hjälp och Gud använder dem. De vet kanske inte ens om det själva. Så kan det vara för oss också. En alldeles vanlig dag kanske Gud använder en vanlig pojke eller flicka, mamma eller pappa till att göra något viktigt. Och ofta vet vi inte ens om det själva!

JOHANNA N S

Färglägg åsnan!

Vem passar den här beskrivningen in på?

”Tycker om att umgås med andra och uppskattar sin familj. Ogillar att vara ensam. Håller gärna ihop med ett helt gäng. Gänget behöver en ledare.”

Det låter kanske som en beskrivning av en kille eller tjej som går i skolan – men det stämmer faktiskt in på FÅR!

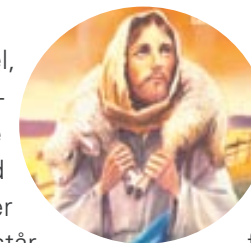
Får är världens äldsta husdjur. Människor tämjde vildfår och använde köttet och ullén långt innan de blev bofasta. (Visste du förresten att det fortfarande finns vildfår i andra delar av världen?!) Får var också israeliternas viktigaste husdjur och ett viktigt offerdjur. I

Gamla testamentet kan vi läsa om enorma boskapshjordar och det berättas att Job hade 14 000 får! I kung Salomos hov gick det åt etthundra får om dagen när alla skulle få mat! När det var dags att klippa fårens ull firade familjerna en riktig glädjefest.

Det finns inte något annat djur som det berättas så mycket om i Bibeln som får. På ungefär 500 ställen finns det får! Jesus använder ofta får och herdar som exempel i sina berättelser. Det var något som alla de som lyssnade kände till och det är ju viktigt för att kunna förstå.

Vi som inte känner till fårskötsel, herdelliv, ullkardning, slakt och offerlammen i templet förstår inte alltid vad Jesus pratar om och vad det vi läser i Bibeln betyder. Läser man Jesus berättelser noga så förstår man att herden i berättelserna ofta är som Jesus och i så fall är vi som fåren! *Jag är den gode herden*, sa Jesus. När vi hör det börjar vi kanske tänka på vackra bilder av Jesus med ett lamm på axlarna eller i famnen. I verkligheten fick herdarna kanske först skrämman iväg ett rovdjur för att rädda lammet och lammet kunde vara både tungt, smutsigt och blodigt – så att vara en god herde är ingen lätt uppgift. Den gode Jesus-herden letar rätt på får som springer bort, han känner alla får, han är beredd att dö för att rädda sina får – och han fick ju till slut göra just det!

Att det är tryggt att ha Gud som herde har kung David skrivit om i en sång (Psaltaren 23). Han hade själv varit herde och visste precis hur herdar och får har det. I sången skriver han att Gud är med oss och följer oss i *alla* våra dagar! Gud ser till så att vi inte sak-

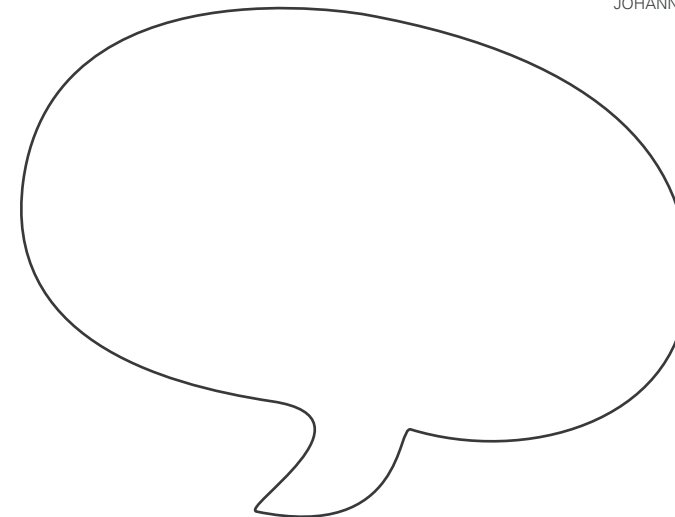
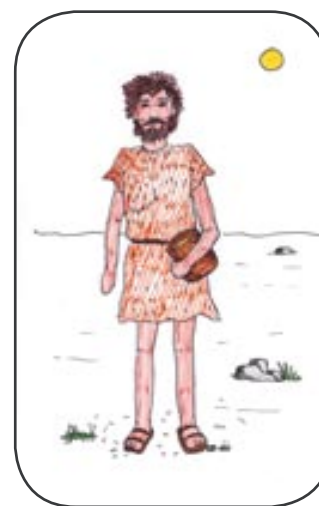
nar något av det som vi verkligen behöver och vi behöver inte ens vara rädda i dödens närhet.

Fåren känner väl igen sin herde och herdens röst, säger Jesus. De följer inte med en främling som kommer och ropar på dem. Att läsa Bibeln, be, vara i kyrkan och gå på söndagskola är några av de sätt som vi kan lära oss att känna igen Jesus.

Vi har aldrig varit i Jerusalems tempel vid påsk, trängts med en massa människor, hört fåren bräka och sett alla de lamm som man slaktade då. Varje familj slaktade ett lamm och man har räknat ut att nästan 20 000 lamm slaktades under påsk! Därför är det nog allra svårast för oss att förstå bibeltexterna där Jesus själv jämförs med ett får. När Johannes Döparen såg Jesus komma gående så pekade han på Jesus och sa: *Se Guds lamm, som tar bort världens synd*. Och Jesus kallas ofta för Lammet i Bibelns sista bok. Innan Jesus dog fick människorna slakta och offra djur för att kunna få förlåtelse av Gud men nu har Jesus offrat sig själv så att alla människor i alla tider kan få förlåtelse och få komma till Gud. Så om du ser en bild av ett lamm med ett banér (en slags flagga) i någon kyrka så har målaren velat måla Jesus: Guds lamm, som tar bort världens synd.

JOHANNA N S

När Johannes Döparen fick syn på Jesus sa han :

Djurens konung

Man kunde möta vilda lejon i Israel när Jesus vandrade omkring där. Vid Jordanfloden växte det terebinter (träd som påminner om våra ekar), popplar och tamarisker (träd med barrliknande blad). I skuggan under träden låg lejonerna gärna på lur och inväntade sitt byte. Även i andra delar av landet fanns det gott om lejon. Därför var herdarna alltid på sin vakt och beredda att, med livet som insats, försvara sina djur. David hörde till dem som upplevt herdarnas hårda villkor. Vi kan läsa i Bibeln att han hade slagit ner både lejon och björnar som försökt ta sig en munbit (1 Samuelsboken 17). Det berättade han när han besökte sina tre äldsta bröder: Eliab, Abinadab och Samma. Bröderna var soldater i kung Sauls armé. När David var hos dem hörde han den stöddiga Goliat som gormade och skrek och som ingen i kungens armé vågade strida mot. David visste att Gud hjälpt honom när han mött lejon och han var säker på att Gud kunde hjälpa honom även i en strid mot den väldige Goliat. Du kanske vet hur det gick när David mötte Goliat? (Annars kan du läsa i en barnbibel eller i 1 Samuelsboken 17.)

David's får kunde vara trygga även om lejon och andra vilddjur fanns i närheten. På samma sätt kände David sig trygg och säker eftersom han visste att Gud tog hand om honom. Han skrev till och med en sång om att Gud är hans herde och hur bra han har det då. (Den sången finns i Psaltaren 23 i Bibeln.)

En annan man i Bibeln fick uppleva att Gud räddade honom från lejonerna. Han hette Da-

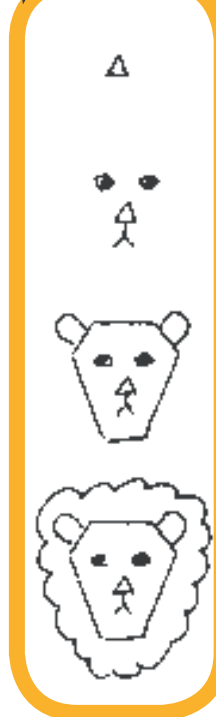
niel och var en av kung Darejaves tre viktigaste medarbetare. Kungar och furstar på den tiden kunde ha lejonjakt som ett spännande nöje. Lejonerna fångades ibland in och sedan hade man dem i burar eller hålor. Även kung Darejaves hade lejon i en grop och där kastade man då och då ner dödsdömda fångar. Daniel skulle i normala fall inte kastats till lejonerna – han skötte sina uppgifter väl och han var en omtyckt medarbetare – men några män var avundsjuka och ville honom illa. Männens lyckades ordna så att det blev olagligt att be till Gud – något som Daniel gjorde tre gånger om dagen. Naturligtvis fortsatte Daniel att be till Gud ändå och kungen tvingades kasta ner Daniel till lejonerna. Kungen kunde inte sova på hela natten sedan och på morgonen skyndade han sig till lejongropen: kanske hade Daniels Gud räddat honom?! Nerifrån gropen med de hungriga lejonerna svarade Daniel kungen: *Min Gud har sänt sin ängel och stängt till lejonens gap, så att de inte skadat mig.* Daniel fick komma upp ur gropen igen och han var helt oskadd!

Lejon är stora och majestätiska djur - det är inte utan anledning som de kallas för Djurens konung! I Bibeln finns namn på Jesus som visar att han ändå är den störste av alla: Jesus kallas både för "Kungars kung" och för "lejonet av Juda"! Både David och Daniel kan påminna oss om att Jesus är den starkaste och att vi kan vara trygga hos honom.

JOHANNA N S

Rita
egna
lejon!

Djurfrågor!

SKRIV SVARET
PÅ MIN HÅLS!

1. Flera av Jesu lärjungar hade som yrke att fånga sådana djur.
1. grisar X. fiskar 2. får **1**
2. Vilket djur kan inte komma igenom ett nålsöga?
(De flesta kan det inte, men Jesus nämnde ett särskilt djur!)
1. lejon X. gräshoppa 2. kamel **2**
3. I öknen gjorde Mose en orm för att rädda folket som bitits av giftiga ormar. Av vilket material gjorde han den?
1. koppar X. guld 2. silver **3**
4. Vem hade en åsna som vid ett tillfälle talade till honom?
1. Bileam X. Simson 2. Gideon **4**
5. Vilket djur är allra vanligast i Bibeln?
1. valar X. kameler 2. får **5**
6. Bibeln nämner två djur som talade. Vilket djur är INTE en av dem?
1. duva X. orm 2. åsna **6**
7. Vad fanns i gropen dit Daniel blev kastad?
1. tigrar X. lejon 2. krokodiler **7**
8. Vem kom med mat till profeten Elia?
1. hästar X. hundar 2. korpar **8**
9. Vilka små djur vet vi att Johannes Döparen åt?
1. myror X. larver 2. gräshoppor **9**
10. Vilket djur nämns INTE i Bibeln?
1. leopard X. elefant 2. struts **10**

RÄTT SVAR FINNS BAKSIDAN.

Korpen

När Gud skapade himmel och jord var det dags för fiskarna och fåglarna den femte dagen. Säkert kan du komma på många olika slags fåglar som Gud skapat?! Den första fågel som det berättas om i Bibeln är en korpen. Det var nämligen en korpen som Noa först släppte ut ur arken när han undrade om vatten hade sjunkit undan. Korpen flög fram och tillbaka, fram och tillbaka. Det fanns ingen mark att landa på, den såg inget annat än vatten. Det är Bibelns första korpen, men det finns fler.

En del djur tycker man bra om, men inte alla. En del älskar spindlar till exempel, men andra gör det inte. Kanske har du något favoritdjur? Korpar var inga omtyckta djur i Israels land. De åt döda djur och annat otrevligt.

Ännu värre var deras beteende: de hackade smådjur och småfåglar i ögonen och dödade dem. Ingen tyckte om dem och ingen väntade sig att just korpar kunde göra något bra. Men det var faktiskt korpar som var med och räddade livet på en man som hette Elia.

Elia var profet. En profet hade ett särskilt uppdrag från Gud att berätta Guds vilja för människorna. Det var en svår och besvärlig uppgift ibland eftersom Gud var tvungen att tala strängt till människorna när de hade gjort sådant som var helt fel. Nu var det kungen i landet, Ahab, som hade gjort mycket som Gud inte ville och därför gjorde Gud så att det helt slutade att regna. Istället för att ångra sig blev kungen arg på Elia som var den som på Guds uppdrag talade med kungen. Elia blev

tvungen att gömma sig. Han gömde sig vid en bäck som hette Kerit. Ur bäcken fick han vatten att dricka och varje morgon och varje kväll kom det korpar flygande med bröd och kött till Elia. På morgonen när Elia vaknade och var hungrig, tittade han sig omkring och fick syn på de efterlängtrade fåglarna som kom flygande med hans frukost. Likadant var det sedan på kvällen. Det var naturligtvis Gud som ordnade så att fåglarna kom med mat till Elia. Korparna, som ingen tyckte om, använde Gud för att hjälpa Elia. (1 Kungaboken 17)

Gud brydde sig om Elia och på flera ställen i Bibeln står det att Gud bryr sig om korparna också. I en sång i Psaltaren blir vi uppmanade att tacka och lovsjunga Gud som gör så mycket gott: *Lovsjung vår Gud med harpa, han som täcker himlen med moln och bereder regn åt jorden, han som låter gräs skjuta*

upp på bergen och ger föda åt djuren, åt korparnas ungar som ropar. (Psaltaren 147:7-9) Tänk att Gud ser till att korparna får mat till sina hungriga ungar som ropar i boet! Ännu mycket mer bryr Gud sig om oss. Jesus berättade om det: *Ge akt på korparna. De sår inte och skördar inte, de har inte förrådsrum eller loge, och ändå föder Gud dem [ger dem mat]. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna?* (Lukas evangelium 12:24)

Vi är väldigt värdefulla i Guds ögon och ingen annan bryr sig så mycket om oss som han! När du ser eller hör en fågel kan du låta den vara en påminnelse till dig: Gud tar hand om mig!

JOHANNA N S

Färglägg
korpen!

Ko

Usch, vilken
hemska dröm
faraos hade!

I ett fångelse i Egypten sitter Josef. Även kung faraos fångar är här så det är inte det värsta fångelse. Fångelseföreståndaren har upptäckt att Josef är duktig och har gett honom uppgifter där i fångelse. Det kunde alltså varit värre – men det är ändå ett fångelse! Dessutom är han oskyldig, anklagad för sådant han aldrig gjort. En natt drömmer två av fångarna konstiga drömmar, drömmar som betyder något. Gud visar Josef vad drömmarna betyder och han berättar det för männen. Det blir precis som Josef sagt och överhovmästaren kommer tillbaka till sitt jobb hos faraos. Josef ber mannen att berätta om honom för faraos. Kanske ska han då bli fri. Men mannen måste glömt honom så fort han kom utanför fångelsedörren, för Josef sitter fortfarande här, inlåst och bortglömd. Dagarna och månaderna går.

Det är konstigt det där med drömmar. Josef har själv drömt underliga drömmar och hans bröder kallade honom elakt för "drömmaren". Han är säker på att de drömmarna handlade om något som skulle hända. Det konstiga är att hans bröder och hans far bugade för honom i drömmen, men här långt ifrån sitt eget land och sin egen familj så kan det ju aldrig ske. Eller?

Två år har han varit i fångelse snart. Han har haft gott om tid att tänka tillbaka. Hans egna bröder sålde honom till slav! Vad tänker de nu? Och vad sa de till hans far? Tror pappa att han är död? I så fall är han nog hemska ledsen. Josef vet att han själv och hans lillebror Benjamin är det bästa pappa Jakob har nu när deras mamma Raket har dött. Han tänker också på hur Gud har hjälpt honom med allt i det här främmande landet. Gud är med honom, det är Josef säker på – men han förstår inte vad allt det här ska vara bra för.

Inte förrän självaste faraos drömmer en speciell dröm kommer överhovmästaren att tänka på Josef. I en hast får Josef raka sig och byta kläder så att han kunde visa sig inför faraos.

Faraos hälsar Josef och säger att han hört att Josef kan uttyda drömmar. "Inte jag", svarar Josef genast och berättar att Gud hjälpt honom att förstå de tidigare drömmarna. Faraos är orolig efter sin dröm och han berättar: "Jag drömde att jag stod på Nilens strand. Jag såg sju kor, vackra och feta, stiga upp ur floden, och de betade i vassen. Sedan såg jag sju andra kor stiga upp, klena och mycket fula och magra. I hela Egyptens land har jag aldrig sett så fula kor. Och de magra och fula korna

åt upp de sju första, feta korna. Men när de hade svält dem, kunde man inte märka att de hade ätit upp dem. De var lika fula som förut. Sedan vaknade jag."

Innan vi fortsätter berättelsen om Josef så är det bäst att berätta lite om kor för dig som läser det här. Det var inte ovanligt att kor gick och betade i vassen. Ibland stack bara huvudet och ryggen upp när de sökte svalka och skydd mot insekter i Nilens vatten. Det var grönt och frodigt vid Nilen och djuren blev feta och fina. Magra och eländiga djur såg man torra år eller år då gräshopporna varit så många att växtligheten hade blivit förstörd. Josef som var van vid många sorters djur från sin fars stora boskapshjordar – Jakob hade får och getter, åsnor, kor och kameler – förstår, precis som du, att det som sedan hände i drömmen inte var normalt. Kor äter gräs – inte andra kor – och om en mager ko kunde sluka en hel fet ko borde den inte se lika mager ut.

Josef berättar för faraos vad Gud vill säga genom drömmen: det ska bli sju goda år i landet då allt ska växa mycket bra, därefter

ska det komma sju förfärligt svåra hungerår. Josef föreslår att faraos ska utse män som samlar in säd och annat under de goda åren och sparar det till de dåliga åren. Eftersom faraos gillar förslaget och dessutom förstår att Gud är med Josef får Josef ansvar för hela insamlingen. Från att ha varit fånge är Josef plötsligt Egyptens näst mäktigaste person – det är bara faraos själv som är mäktigare! Så kommer det sig att det är just Josef som bröderna möter när de mer än sju år senare kommer till Egypten, tvingade att köpa säd för att deras familjer inte ska svälta ihjäl.

Naturligtvis blir de rädda när de slutligen förstår att den mäktige mannen de möter är deras bror som de behandlat så illa. Men Josef lugnar dem: "Sörj inte över att ni sålde mig hit. Det var för att bevara liv som Gud sände mig hit före er. Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo."

Josef visste att Gud tog hand om hans liv och ledde det!

JOHANNA N S

I Droppens bibelläsning kommer nu hela den spännande berättelsen om Josef och hans bröder!

Ko-pysse!

Kan du komma på ko-svaren på de här knepiga frågorna?
Alla svar börjar med KOR- ...

- Vad bar Jesus till Golgata? **Joh 19:17**
- Vilken är den första fågelart som nämns i Bibeln? **1 Mos 8:6-7**
- I vad gömde sig Paulus när han en gång firades ner utefter muren i Damaskus? **Apg 9:25**
- En stad som Paulus besökte och skrev brev till. **Apg 18:18**
- En officer som var en av de första hedningarna (icke-judar) som döptes. **Apg 10:1**
- Kallades en sorts offergåva som man gav till templet. **Mark 7:11**
- Vilket frö liknade mannatt som Israels folk åt i öknen? **2 Mos 16:31**

Gris

DJUR i BiBELN

Grisar är egentligen renliga djur – även om den där leran som de gillar att böka runt i onekligen gör att de ser just... grisiga ut!

När man i Bibeln kan läsa att grisar kallas "orena djur" handlar det inte alls om ifall de är leriga eller vältvättade. Redan tidigt i Israels folks historia gav Gud folket regler att leva efter. Bland reglerna fanns bestämmelser om vilka djur de fick äta (rena djur) och vilka djur de inte fick lov att äta (de kallas för orena djur). Grisar hör till de orena djuren, de som var förbjudna. Man varken åt dem eller offrade dem. Därför kunde man hos bönder se en mängd andra djur; får och getter, åsnor, oxar och kanske till och med kameler, men inga grisar. Det är också därför grisar är ganska ovanliga i Bibeln. När vi läser om en hel gris-hjord en gång, då ägs de säkert av en hedning (en icke-jude).

Några grisar träffar vi ändå på i en berättelse som Jesus berättade. Mitt i berättelsen sitter en fattig och utsvulten man som har som arbete att vakta grisar. Men ingen som lyssnade tyckte särskilt synd om mannen. Det var nämligen helt och hållet hans eget fel att han hamnat där. Han hade tröttnat på att vara hemma hos sin far och sin bror. Han var oförsämd och respektlös när han bad sin pappa att i förtid få sin del av arvet. Ännu värre handlade han sedan när han slösade bort alla pengarna. Han använde dem till fina kläder, god mat och fester. Pengarna tog så småningom slut. Och de som kallat sig hans vänner försvann samtidigt. Han blev tvungen att ta det mest motbjudande arbete som en jude kunde tänka sig: att vakta grisar.

Grisarna fick äta frukterna av Johannes-brödstrådet, ett slags fröskidor som smakar sött (ibland härsket) och som även människor kan äta. Mannen var väldigt hungrig men han fick inte ens lov att smaka fröskidorna! Alla som lyssnade till berättelsen tyckte att han betett sig mycket dumt och där bland grisarna kom mannen själv på det. Till och med tjänarna hemma hos hans pappa hade det bättre än vad han hade det. Han påbörjade den pinsamma vandringen hemåt. Han var inte längre värd att kallas "son" men han skulle be sin pappa att få börja jobba som tjänare åt honom.

Jesu åhörare var nog rätt nyfikna på vad som skulle hända när sonen kom hem i sina trasiga och smutsiga kläder – som luktade gris! Stryk borde vara det minsta som väntade honom. Kanske skulle han inte ens få stanna kvar och jobba hemma hos sin pappa?

De trodde inte sina öron när Jesus berättade att pappan fick syn på sin son på långt håll och sprang och mötte honom! En vuxen man på den tiden sprang inte! Han gick – sakta och värdigt. Och han sprang absolut inte och kastade sig om halsen på sin smutsiga och stinkande son som hade betett sig så illa! Jo, den här pappan gör det. När Jesus berättade om den här pappan så var det på samma gång en berättelse om Gud. Gud som längtar efter att alla ska "hitta hem" till honom. Den som vill komma till Gud kommer han springande till mötes och kramar om. Du blir mottagen som hans älskade och efterlängtnade barn!

JOHANNA N S

Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare.

Sonen som lämnade grisarna och återvände hem till pappa kan du läsa om i Lukas evangelium kapitel 15!

ROMARBREVET 5:8

Gör din egen godisgris!

Du behöver en glasburk med lock (gärna enfärgat), några korkar och en tuschpenna. Om man har hemma så blir det fint att även använda färdiga ögon av plast, lite tyg till öron, ett band att knyta runt magen och piprensare till knorr.

Såhär kan en färdig gris se ut. Man kan naturligtvis förvara andra saker också i grisen men vår gris blev en godisgris (en polkagris!).

DJUR i BIBELN

I hela Bibeln finns bara en enda liten höna. Det är Jesus som berättar om den hönan. Det var ofta så att Jesus tog hjälp av någonting som fanns i närheten när han pratade. På det viset kunde de som lyssnade lättare förstå vad han menade och komma ihåg vad han sagt. Kanske var det så den dagen att det gick en höna med kycklingar och sprätte på marken bredvid dem när Jesus berättade. Kanske blev kycklingarna rädda för någonting och skyndade sig att krypa in under hönsmamman, samtidigt som Jesus berättade att han skulle vilja samla människorna under *sina* vingar precis som en höna samlar och skyddar sina kycklingar.

Så Bibelns enda höna är en viktig höna eftersom Jesus jämför sig själv med den!

Christina Johansson har arbetat som missionär i Etiopien och hon berättar om en händelse med en höna:

Jag har alltid trott att höns är ganska rädda fåglar, men när min man och jag arbetade i Qersa i Etiopien fick jag en vanlig morgon se något som fick mig att häpna. På mor-

gonrasten gick vi den korta biten hem från sjukvårdskliniken för att ha morgonandakt tillsammans med våra barn. Vårt hus låg på missionsstationsområdet alldeles intill sjukvårdskliniken med gräsmatta, rabatter och grönsaksland. Hela trädgården var omgiven av en cypresshäck. Eftersom kringstrykande hundar kunde ha sjukdomar som är livsfarliga för både människor och djur hade vi också ett staket runt omkring tomten.

Vi hade några hönor och en av dem hade fått sju små söta kycklingar, som hon noggrant vakade över. Hönan brukade komma till köksdörren med sina små och då fick de lite brödkanter som de tyckte om. Ibland stack de in i köket, men då körde vårt hembitråde. Generne bryskt ut dem.

I ett högt barrträd invid kliniken hade gladan byggt sitt bo. Glad är höklika rovfåglar. Uppifrån boet hade den fin utsikt och hade säkert hållit utkik efter hönan och kycklingarna. Just denna morgon hade tydligen gladan tänkt bjuda sina ungar på kycklingmiddag. Precis när jag skulle gå in i huset rusade

hönan vettskrämd förbi mig. Med utbredda vingar föste hon sina förskräckta kycklingar framför sig in under häcken. Svisch! Gladan dök ner bakom kycklingarna, men för sent. Kycklingarna var redan i säkerhet. Hon fick lyfta igen utan byte. I samma ögonblick hände något som fick mig att tappa hakan. Hönan fortsatte flygande efter gladan över den mer än två meter höga häcken. Denna gång hade gladan ingen jaktlycka. När vi kollade så fattades inte en enda kyckling.

Vi har en fiende som vill slå ner på oss och skilja oss från Jesus. Men Jesus kan föra oss i säkerhet när vi är i fara. Jesus sviker oss inte eller överger oss. Vi får vara trygga hos Jesus, liksom kycklingarna var trygga under hönans vingar. Att vara helt omsluten och gömd i Guds omsorg och kärlek, är det största av allt.

CHRISTINA JOHANSSON OCH JOHANNA N S

Käre Jesus, hjälp mig så att jag aldrig blir lurad att gå bort från dig, för när jag är hos dig kan inte den Onde ryeka mig ur din hand. Amen.

Bibelns enda höna finns i Lukas evangelium 13:34.

Gör en höna med hjälp av papper, pennor och dig själv!
Rita av båda dina händer och en av dina fötter och klipp ut.
Limma fast händerna som vingar bak på foten. Näbb, ögon, fötter och eventuellt en kam kan du rita dit med tuschpenna eller klippa ut i färgat papper och klistra på.

Facit

Rätt svar på
DJURTIPSET S. 17

1. X
2. 2
3. 1
4. 1
5. 2
6. 1
7. X
8. 2
9. 2
10. X

Facit djurfötter
sidan 11!

Struts

Kamel

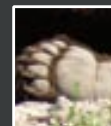
Noshörning

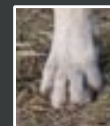
Elefant

Gnu

Björn

Varg

Under 2011 publicerades serien Djur i Bibeln i Droppen.

Allt material finns samlat i denna specialtidning.

Tidningen finns bara på Droppens hemsida.